

[illegible]

א מ'שנה בערבין
צ"ט פאוקימטא קרב
הנה

צ"ט. פקדונותא קרב
אחא

(ג) ראוסרין. אפילו אין סתמחון ד', מ"א: (ד) אסור. דוקא קלים
שעשבת בתוך הבית, עין סימן שעב סימן ו'.

פֶּאוֹר הַלֵּכָה

עצן בסוף סימן שטט במשנה ברינה ובכאור הלכה, דשך גסרן לעצמו:181
 * וחסון הבית פתוח לו. עין בבאור הגר"א דכן קטב בעור לפי שיטתו
 בגמ' שמה סעיף טו, ורצה לומר, אכל לפי דעת הרמב"ם ויחזק הפרוסקים
 ויבאריהם בסוף הסימן זה, אפלו אין הדין נגד החלון, כיון דהוא לטעלה משנה
 וסמכים אינו בכלל פרמילת אלא בכלל מקום פטור¹⁸², וממילא קטר להניח עליו
 מרשות הרבים וכו', קראיתא בירושלמי שהקב ברוספות עורבין פ"ט עמוד
 ב, עין ש"ס * ובעלדן אין בו ארבעה, ורצה לו לרועה לומר, שאין בו
 ארבעה מיד עצמו אבל בצורך החלון יש בו ארבעה, ולכן אסור בשני צדדי
 החלון לצאת וזו שיש בו ארבעה, וזה דמקור קננו חלוננו, משום דהני בחורי
 חלון, דאי אין בו ארבעה, אף על-ידי צורך החלון, מטר להשתמש בכל הכהל,
 כן אימא בסוגיא במקרא בהרועא דאפי' וכן מוכח בגמרא משנה דלא נשמית
 בהרועא לפי דעת הרמב"ם דק' מהשת בהרועא דהיינו דמי' עין ש"ס, אבל בהרועא
 דעמוד שם ע"פ פתוח כלום * ונדקא חזי וכו'. וסמכו אינו רחב ומשפמש אינו
 רחב שם ע"פ חללי, ולכן לא חלקו בקמים, שאפלו אם היה הדין רחב גסרן
 אסור, וקטב גסרן לא חלקו, שאפלו אם היה רחב דק' ר' עקיבין גסרן
 מטר להשתמש עליו בכל מיני כלים, כן מוכח בריש"א שהיא בבית-הספר:
 * בין רחב ובין קצר. לפי מה שפסק בהסבר מתחלה, אם כיצא לאור
 ארבעה על ארבעה אין צריך שהיה החלון פתוח לו, והוא מקום
 שרי אחד שרי, כיון שהם של רשות אחד, ואם ערכו אחד, אפלו
 ששבתו (י) בחוף הבית, אבל אם שבתו בין השמשות על-גבי חזיו,
 ובין הפתחון, והלבוש מקל בפחתון¹⁸³, קטב הגמרא אברהם בשם ר' ה
 ובלבוש מקל בפתח¹⁸⁴, וקטב בפליה רבה שכן היא גסרן בפבורת
 (יוד) שחלק רשות לעצמו. וממילא אסור להשתמש גם כיון שה
 מטר בפחתון: ג (טו) כל זיו וכו'. הינו כיון שהוא רחב ארבעה א
 וכו'ל במסין שמה סעיף יח, ולכן מטר להשתמש עליו דרך ה

א (א) וחולץ

(1) מסקנת הגר"א בסוף הפסוק זה וכן בסיומן שמה סעיף טו על"פ שיטת הרמב"ם וישי וחסדומות ורשב"א, דלא כמו שפסקו שם בשלח"י צדוק סעיף טז; (2) גם זה הוא מסקנת הגר"א בסוף הפסוק, והוא אולי לשיטתו בסיומן שמה סעיף ד, דגם שם מצדד דלא במקור אברהם דבכתיבא לה דחזרתי המקלשין לרשות הטהור אפילו למטה מעשרה הוי לרשות הטהור, עין שם, וזהו השגשג שהשקפתי פה, וגם האליה רבה מצדד בן בשם המחלה צדדי, עין שם, וכן תחב"י חיים; ואפילו ל"פ מה שהתקנו שם רבות הפוסקים בענין זה דיש דבכ"י בהמ"א אברהם, אף על"פ כ"ן בענינו מסכימים הרבה לאסור, עין באבן העזר ובכ"י מגדים בשם הגה"ק שולחן יבחושת"ש (פ); (3) כמבאיר הגר"א; (4) גם זה מקומו, עין שם. וקשה, דהלא הגר"א קאי ל"פ שיטת הרמב"ם בזה, דלהשור יהא בלאו הכי כמו שפסקו בעצמו, ולרמב"ם אפילו ביש ד' על ד' אין צדד שיקנה חלות ופחת לו, וקמו שפסקו בעצמו בסוף הפסוק ויחזקו הרמב"ם אין צדד שיקנה כלל חלות לפני הטהור; (5) כמ"א אברהם; (6) פירוש רש"י על מה דהקליל אבה ג' בזה ב' טעמים מן הארץ, ובכל לבני קרעו וכו' לרשות הרבים; (7) פירמגדים; (8) פירמגדים ויהא אסור, כגון אם חתולא אבה ג' בזה ב' טעמים מן הארץ, ובכל לבני קרעו וכו' לרשות הרבים; (9) פירמגדים.

הלכות שבת סימן שנג שנה

ביאורים ומוספים

משלש צידיו, [אמנם החזו"א (א"ח סי' קד ס"ק ו) ובמכתבים שנדפסו בספר שערי לימוד] כתב, שטעם האיסור בנפרץ במילואו למקום האיסור, הוא משום שחשירות למקום מחיצות, ולדבריו אין לאסור את חורי רשות היחיד משום חסרון מחיצות, שהרי חורים אינם צריכים מחיצות. אלא שבדברי מהר"ח (חידושי הגהות לטור סי' שנה ס"ק ב), הוכח בחזו"א (שם) מביאר, שטעם האיסור בנפרץ למקום האיסור הוא משום שחששו חכמים שמא יביאו לטלטל גם מחוץ למקום, וטעם זה שייך גם בחורים, וכדרך זו מבואר בחידושי האבן העזר (עירובין פט, א) לענין גג הבולט.

דהפמי"א כתב בשם הנהר שלום, שז"ז אינו דומה לחור, משום שהוא עומד בארץ ורשות הרבים וזכר בו הרבים, וטעם זה כתב גם התיספת שבת.

[משנ"ב ס"ק י]

וקם של נכדו.

(8) בדין זה שהזוהר אוסרים זה על זה, כתב הגאון יעקב (עירובין צח, ב) שמסתבר שהיינו דוקא אם הם סמוכים זה לזה בתוך עשרה טפחים, שנחשב שהרשויות פרוצות זו לזו. ע"ד כתב הלחם משנה (פסיו מהל' שבת ה"ד), ששיטת הרשב"א שאין הזוהר אוסרים זה על זה אלא כשהאחד הוא מעל הבר, אבל מדברי הרמב"ם (שם) [השו"ע כאן] מוכח שגם אם אינם זה כנגד זה אוסרים הם, והקשה לשיטתם, מדוע רשות הזו התחתון [או העליון] נמשכת גם שלא כנגדה, וישב, שכיון שאין הזוהר מוקפים במחיצות, נחשב כל זיו שהוא פרוץ לרשות הזו חבירו אף אם אינם זה כנגד זה, וסיים שכל זה מן התמא.

[משנ"ב ס"ק יא]

אבל אם שבתו בין השקששות על גבי הזו, מותר לטלטל מזיו לכתב.

(9) וטעם הדבר, משום שהזו דינו כחצר ולא כבית, ומבואר בשו"ע לקמן (סי' שעב ס"א) שהאיסור לטלטל כלים מחצר לחצר כשלא עירבו ביניהן, הוא רק בכלים ששבתו בבין השמשות בביתם ולא בכלים ששבתו בחצרות.

[משנ"ב ס"ק יב]

והכלבש מקל פסחיתו⁽¹⁰⁾ וכו', דאפילו אין פסחיתו ארבעה גסגן אוסרין אלו על אלו⁽¹¹⁾ וכלבש מקל כזה⁽¹²⁾.

(10) וכתב שם טעם הדבר, משום שהזו התחתון שהוא רשות היחיד עולה עד לקויע, ולכן הוא אוסר על העליון, אבל העליון אינו אוסר על התחתון, משום שאין רשות הזו העליון יורדת למטה.

(11) ואף על פי שזו שאין בו ד' טפחים אינו נחשב רשות אלא מקום פטור, כתב המחצה"ש (ס"ק ו) שמימי כיון שאחד הזוהר נחשב רשות, גורו חכמים שגם הזו השני נחשב רשות, ולכן הם אוסרים זה על זה.

(12) וטעמו, כיון שאחד מהם אין בו ד' טפחים ואינו נחשב רשות, נמצא שאין כאן שתי רשויות שאוסרות זו על זו, ולכן שניהם מותרים.

[ביה"ד בכל גוון]

עין בסוף סימן שטט במשנה ברורה ובבאר הלכה, דשינן גסגן לענין⁽¹³⁾.

(13) שהסתפק בביה"ד שם (ד"ה ואפילו בכרמלית) אם במקום מצוה התירו שבות בכרמלית, וראה שם שהבאנו את דברי השו"ע הלכות, שספיקו של הביה"ד הוא אם מה שהתירו חכמים שבות דשבות לצורך מצוה הוא גם באופן שיעשה מעשה [שמוטלטל את החפץ], או שלא התירו אלא כשאני עושה מעשה, כגון אמונה לנכרי באיסור דרבנן [וכנ"ל שלפנינו הרי זה שבות דשבות שיש בו מעשה].

ולמעשה, כתב החזו"א (א"ח סי' קג ס"ק יט) שיש להקל במקום מצוה, וכל שכן בבין השמשות.

המשך במילואים עמוד 6

[שו"ע ס"ב]

דף הבולט מן הכתל לרשות הרבים, למעלה מעשרה ויש בו ארבעה על ארבעה ונלון פתוח לו⁽⁴⁾.

(4) כזה וכו'

[שו"ע שם]

אם היו שני יזדים זה למטה מזה⁽⁵⁾.

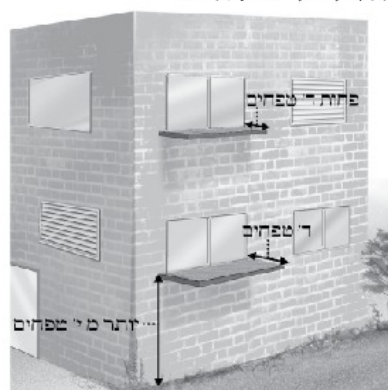
(5) כזה וכו'

[שו"ע שם]

היה במקומו ארבעה ובעליון אין בו ארבעה⁽⁶⁾.

(6) כזה וכו'

[שעה"צ ס"ק ז]

עין באבן עזר ובפרי מגדים בשם הנהר שלום ובחוקת שבת⁽⁷⁾.

(7) וכתבו טעמים חלוקים בדבר: האבן העזר כתב, שאף שנחשב הזו כחורי רשות היחיד לענין שמי שזורק מרשות הרבים עליו חיוב, מימ אסור להשתמש מרשות היחיד על הזו, משום שכשהזו למטה מ' נחשב הוא כפרץ למקום האיסור, שהרי פרוץ הוא לרשות הרבים

הלכות שבת סימן שנד שנה כר באר הגולה

(ד) למלאות ממנו לרשות-היחיד (ה) אפלו אין החוליא גבוהה עשרה, (ו) ואם הוא (ז) רחוק ארבעה מרשות-היחיד, (ז) אין ממלאים ממנו (ח) *אלא-אם-כן תהא החוליא גבוהה עשרה: ב (ט) יאשפה ברשות-הרבים (י) שגבוהה עשרה *ורחבה ארבעה, אם היא (יא) של רבים (יב) מטר לזרק לה מרשות-היחיד (יג) תרוב לה הגה ולא חשיבן שפא יתבטל מן האשפה לרשות-הרבים ואחי לאחיה, דאין דרך לזרק לאשפה אלא דברים (יד) מאוסים (המכיד פ"ס בשם הרשב"א), ואם היא של יחיד, אסור, משום דתחיד עשוי לפנות אשפה שלו ויבואו לשפך שם (טו) בדרך ונמצאו שופכים ברשות-הרבים:

שנה דיני גזונטרא ובית-הכסא, ובו ה' סעיפים:

א משנה בצ"ח
פ"ו ופ"ח ש"י
שם

א (ה) (א) "גזונטרא (פרוש, דף או בגין בולט מתוך הפתחים חוצה) שהיא למעלה מן המים *וחלון

באר היטב

משא"כ אם החוליא פחות מ' חולף הדלי דרך ר"ה ומטלטל מרה"י לרה"י דרך מקום ר"ה, ועין ט"ו:

(ב) גזונטרא, פ"י דף היוצא מן הכתל למעלה מן המים ושם נקב באמצעיתו וחלון פחות לה, וקש"מלא מים דרך הנקב מטלטל

באר הגולה

רשות-הרבים נקרא בין רחב ובין קצר, ונקרא החודש הוא דהא מטר אפלו בכלים שאינם משתקבין, והאמת הוא דדיו זה הוא מלשון מרש"א, ואיהו סבירא לה שם בדיעה החוספות דקצור אסור לרשות-הרבים בכלים שאינם שבורין, וקאמר דלכאמילתא מטר:

* אלא-אם-כן תהא החוליא גבוהה עשרה, ואם הבור ונחלון עומדים בריטא אחת⁽¹⁾ [בשורה אחת], אסור להוריד הדלי מחלון לבור, דהרי הושטת האסור מרשות-היחיד לרשות-היחיד דרך רשות-הרבים אפלו למעלה מעשרה [מ"א]. [וצריך עיון, דהא בירושלמי פרק הורק אימא דמושיט לא הו' מי אם עליה שנים, כגון ששה בשבוע⁽²⁾] אצל הלויים שהיו מושיטין סקנשים מן לוח, אצל לא באחד שהושיט מרשות-היחיד לרשות-היחיד דרך רשות-הרבים, והוא דבר זה בשבת דף ג תוספות בבור הסתמיל בעשרה, עין שם? ואולי דכונן הירושלמי הוא רק לענין חייבא, אבל אסורא איכא גם באחד שהושיט, וכעין זה כתב בס"פ פרי-מגדים, ועל-כרחי השפעה דקאמריה דהר"ם לכמהלה הוא מנ"י דוקא בשתי ידיו: * ורחבה ארבעה, באמת אפלו לא היתה רחבה ארבעה גמירא מטר, דמקום-קטור הוא [מ"א]: ונראה לי, דנקט משום דמשנה באמרה 'אשפה שגבוהה עשרה טפחים', ואם לא מנ"י ברחבה ארבעה, אפלו לא היתה גבוהה עשרה טפחים גמירא מטר דמקום-קטור הוא: * [וחלון פתוח וכו'], ודע, שעליה סתול שהוא יכול להשפוט מנוע על גזונטרא, נחשב גזונטרא גמירא ברשות-היחיד, וכלפ"ל בסימן שמה

סעיף טז, ועל-כן מן סבת מטר להוציא ולסוס על-פני גזונטרא בכל גווי, אבל מן המים אסור לחלות ולנהיג אף על-פני גזונטרא אם לא עשו לה מחיצות, דמפסקת לרשות-היחיד קמלטל, ואם לא היתה חלון פתוח לה, נחשב גזונטרא לכרמלית, ועל-כן אף שהוא גבוה עשרה טפחים מן המים אסור להוציא מן הבית עליה, אבל מן המים מטר להביא עליה, דמפסקת לכרמלית קמלטל וכל זה בחב"י לפי משפטי השו"ת אבן-עזר וכו', ודע זה לעד דסימן שמה סעיף טז, הנה רשות-הרבים רק פרמלית גמירא יש לזכור מזה, דעל-פ"ל פנים אסורא איכא, ודלי סתמי בצ"ח ארץ, כמו שעושים לבארות שלנו לשאב ב⁽³⁾, (ט) והוא סתמי בחוף הבאר, או אפלו למעלה מן הבאר נגד אורו, אף שהמים הנה בחלי מבעוד יום, שלא עקר אותם בשבת מן הבאר, אפלו הכי יש לזכור שלא להוציא מים להורידו על הארץ שסביב הבאר, (י) דהא על-פ"ל פנים עשה הנחה בשבת, ואפלו לאחוז באור סביב הבאר גמירא מסתפק פרי-מגדים אם מטר: ב (ט) אשפה ברשות-הרבים וכו', ואם עומדת בפרמלית, עין פרי-מגדים: (י) שגבוהה עשרה, דאם לא היתה גבוהה עשרה, שם פרמלית עליה ואסור לזרק עליה מרשות-היחיד: (יא) של רבים, דרבים משליכין שם שופכיהן ונבליהן: (יב) מטר לזרק לה, ואפלו אם (יג) האשפה מלגת מן הכתל ארבעה טפחים נש על הכפסך שביניהם שם רשות-הרבים, אפלו הכי מטר לזרק על האשפה מחלון שבבית⁽⁴⁾, (יז) ורק שיהיה החלון גבוה עשרה מן הארץ⁽⁵⁾, כדי שיהיה הארץ מרשות-היחיד לרשות-היחיד דרך מקום-קטור, ומה שכתב המחבר 'תקורב לה', בא לאפוקי אם האשפה רחוק מרשות-היחיד, שלא לזרק על האשפה, שעלול לכל ברשות-הרבים: (יח) תרוב לה, ואין צריך ערוב (יח) בינו שאין בה דיוני: (יח) מאוסים, כלומר, שאין צריך להם, ולא אחי לאחיה אחר-כך אפלו אם יפול: (טו) בדרך, שהיו רגילין שם מקדם, מה שאין בן באשפה של רבים לא ממלכי מעשיתה אשפה ולעולם תהיה גבוהה עשרה טפחים, שהרי כל היום משליכין בלם שופכיהן ונבליהן שם ולא תחסר גבהה:

א (א) גזונטרא, פרוש, (ב) דף היוצא מן הכתל ונהה דרך למעלה מן המים, ושם נקב באמצעיתו וחלון הפתח לו, וקש"מלא מים דרך הנקב, מטלטל מן המים שהם פרמלית וכלפ"ל בסימן שמה סעיף יז לרשות-היחיד, על-כן צריך שיעשה מחיצה

שער הציין

(3) פ"ס קים: (2) אקרא: (7) אסורנים: (8) ואם הנה פרמלית מספיק ביניהם, עין פרי-מגדים: (9) מן-אבנים ואלה הנה: (10) פשוט: (11) פרי-מגדים: (12) ומדברין אסור על עקירה או הפכה לבד: (13) רבנו יהונתן, והבא באהורנים: (14) פרי-מגדים: (15) מן-אבנים: (16) אסורנים:

מילואים הלכות שבת סימן שנג שנג המשך מעמוד רה

אפילו אם נח החפץ כאמצע במקום פטור.

[ביה"ל ד"ה בכל גוין]

לענין פְּרָמְלִית⁽⁸⁾.

(3) ובעיקר דין טלטול מרשות היחיד לרשות היחיד דרך אויר כרמלית, ראה בשערי צדק לקמן (סי' שנג ס"ק ה) שהבאנו את דברי הפמ"ג.

שהאיסור לטלטל ביניהן הוא מדרבנן שמוותר לטלטל מרשות לרשות דרך מקום פטור, היינו דוקא באופן שהחפץ נח כאמצע במקום פטור, אבל כשלא נח החפץ במקום פטור, כגון כאן שזורק מבית לבית דרך למעלה מעשרה ברשות הרבים, אסור לטלטלו. ב. בביה"ל (שם) הביא את דברי הנהר שלום, שסובר שבמקום שהאיסור לטלטל בין שתי הרשויות הוא משום שלא עירבו ביניהן [עירוב חצרות], יש לאסור

הלכות שבת סימן שנג שנד המשך מעמוד 410

החוליה הוא רשות היחיד, ודעת התוס' (שבת צט, ב ד"ה לאחרים) שכיון שאינה גבוהה י' מבחוץ, אין דינה כרשות היחיד, אלא אם היא רחבה פחות מדי' על ד' טפחים הידוי כמקום פטור, ואם רחבה ד' על ד' טפחים הידוי כרמלית [והעתיקם החזו"א או"ח סי' סב ס"ק יג וס"ו צו ס"ק כא].

ויש לעיין בדעת המשגיב שהותר להביא מים מהבור באופן שהחוליה גבוהה ג' טפחים, האם התיר גם כשהחוליה עצמה רחבה יותר מדי' טפחים, ומשום שסובר כהרשב"א והריטב"א שעל גבי החוליה הוא רשות היחיד, וכיון שאין ד' טפחים בין החוליה לבין הבית מותר לטלטל ממנה אל הבית, או שסובר הוא כדעת התוס' שהחוליה לא נחשבת לרשות היחיד, ולכן דוקא אם רחבה החוליה אינו ד' על ד' מותר, כיון שאנו נמצא שמעביר דרך מקום פטור, אבל אם רחבה החוליה ד' על ד' טפחים שדינה ככרמלית, יש מקום לאסור [וכמו שציין השע"ש להלן (ס"ק ה) לדברי הפמ"ג שהביא מחלוקת האחרונים באופן שיש כרמלית מפסקת בין הבור אל הבית, ואף על פי שבפמ"ג שם (משב"ז ס"ק ב) מבואר שסובר כדעת התוס', מ"מ המשגיב הביא את דבריו רק לענין אם כרמלית מפסקת ביניהם, ולא הביאם לענין אם החוליה נחשבת ככרמלית, וכביאור הגר"א (סי' שסא) נקט להלכה כדעת הרשב"א, שהמקום שעל גבי החוליה הוא רשות היחיד.

[ביה"ל ד"ה וחלון הבית]

אֵלָא כְּכָל מְקוֹם פְּטוּר⁽¹⁴⁾.

(14) כאן כתב בשם הגר"א שהוא מקום פטור, וראה בביאור הגר"א שכן להקל מטעם נוסף, שלשית הרמב"ם נחשב הווי רשות היחיד גם כשהוא מופלג מהחלון, היינו עוד בדבריו (סי' שמה סט"ז), שהביא את דברי התוס' בשם הירושלמי שהוא מקום פטור, ומדברי הביה"ל כאן נראה שנקט להלכה כטעם זה, ולכן ציין לדברי הירושלמי. ומבואר כאן שפסק כדעת הגר"א, שאפילו אם הווי רחב ד' טפחים נחשב הוא למקום פטור, מאידך, בביה"ל לעיל (סי' שמה סט"ז ד"ה גג הבולט) לגבי גג הבולט, פסק להקל רק כשהוא בולט פחות מדי' טפחים.

סימן שנג

דיני בור ואשפה ברשות הרבים

[שע"צ ס"ק א]

דכַּטְל לַגְבִּי קֶרֶקַע וְהִי רְשׁוּת־הָרִבִּים⁽¹⁾.

(1) ומשמע מרביר, שאם החוליה גבוהה ג' טפחים, מודדים ד' טפחים מקצה החוליה, ומצינו מחלוקת הראשונים מה דינה של החוליה עצמה באופן זה, שדעת הרשב"א והריטב"א (עירובין עה, א) שעל גבי

הלכות שבת סימן שנג שנה המשך מעמוד רה

הלכלוך מהבית, הריהי נחשבת מוקפת לדירה ואינה כקרפף.

[משנ"ב שם]

וְכֵן שִׁנְיָה הַחֲלוֹן גְּבוֹה עֲשָׂרָה מִן הָאֶרֶץ⁽¹⁰⁾.

(10) ובאופן שהאשפה סמוכה תוך ד' טפחים לרשות היחיד, כתב הפמ"ג (א"א ס"ק ד) שיש להתיר לזרוק לה גם אם החלון נמוך והוא תוך עשרה טפחים לקרקע רשות הרבים, כיון שהמקום שבין האשפה לרשות היחיד הוא מקום פטור, וכמבואר בשו"ע לעיל (סי' א).

[משנ"ב שם]

שְׂעוּלָל לַפֶּל פְּרָשׁוּת־הָרִבִּים⁽¹¹⁾.

(11) ואף על פי שבאשפה אין לחשוש שאחר שיפול מה זורק יבוא לחזור ולהגביה, כמבואר ברמ"א שדרך לזרוק לאשפה רק דברים מאוסים, מ"מ אסור לזרוק דבר שעלול ליפול, וכעין זה מצינו ברש"י (עירובין צח, ב ד"ה אי דלית ביה ד'), שכתב שאסור להשתמש בויו שהוא פחות מדי' טפחים אפילו לתת עליו כלים שאם יפלו לרשות הרבים יעברו [ואין בהם חשש שיחזור ויטלם], שכיון שמצוי הוא שיפלו הכלים לרשות הרבים, נראה דהבר כאילו הוא זורק מרשות היחיד לרשות הרבים.

מצוי הוא, ואף אחר שיפנו אורחה ימשיכו לשפוך שופכין למקום האסור כדרכם, יש לגזור אפילו בכרמלית [השו"ע הרב (סי' ג) נקט להלכה שאסור אפילו בכרמלית].

[משנ"ב ס"ק יב]

מִתְּרֵי לִזְרוֹק עַל הָאֲשָׁפָה מַחֲלוֹן שְׁבִיעִית⁽⁹⁾.

(9) מסתימת לשון המשגיב מבואר שמוותר להוציא אף מהבית לאשפה גם אם החלון גבוה עשרה טפחים מהקרקע, תשלא כדעת הבית מאיר (כאן) שכתב על פי דברי הראש"י (עירובין פ"ב ס"ב) שבאופן זה אסור להוציא מהבית לאשפה אלא רק מהחצר לאשפה, משום שהאשפה אינה משמשת לדירה וחשובה קרפף, ואסור להוציא מבית לקרפף, והיינו לפי מה שפסק השו"ע לקמן (סי' שנג ס"י) שאסור להוציא מבית לקרפף אפילו אם גדול הקרפף הוא פחות מבית סאתיים, אבל אם הסף הנמוך של החלון הוא בתוך ד' טפחים לקרקע, נחשב מקום האשפה שהוא מוקף לצורך תשמישי דירה ומותר להוציא לשם, והבית מאיר תמה למה הפוסקים סתמו ולא פירשו הדבר, ובבניי היים [לבעל הדרי דעה] (כאן) יישב, שהפוסקים השמיטו את דברי הראש"י, ומשמע שסוברים שכיון שהאשפה משמשת לצורך הוצאת

